

Sygn. akt VI Ka 80/24

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 kwietnia 2024 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Robert Bednarczyk

Protokolant Joanna Szmel

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze del. do Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze Marcina Piekarskiego

po rozpoznaniu w dniach 22.03.2024r. i 24.04.2024r.

sprawy **K. W.** ur. (...) w L.

s. J., M. z domu D.

oskarżonego z art. 286 § 1 kk

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Zgorzelcu

z dnia 24 października 2023 r. sygn. akt II K 1022/21

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok wobec oskarżonego K. W.;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. G. kwotę 1008 zł w tym podatek od towarów i usług tytułem nieopłaconej obrony oskarżonego z urzędu w postępowaniu odwoławczym oraz dalsze 302 zł 22 gr;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze, w tym 180 zł opłaty.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 80/24
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji
--

Wyrok Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 24 października 2023r. w sprawie II K 1022/21

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
	<p>I. obraza przepisów postępowania mających wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie :</p> <p>I. a) art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej a nie swobodnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w sposób sprzeczny z zasadami prawidłowego rozumowania, wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego, polegający na uznaniu oskarżonego za winnego popełnienia zarzuconych mu czynów wyłącznie z tego powodu, iż K. W. był już skazany za przestępstwo oszustwa, a sposób działania oskarżonego był identyczny, jak w niniejszej sprawie oraz na podstawie pomówień byłej partnerki oskarżonego i wyjaśnień M.M.złożonych w postępowaniu przygotowawczym podczas gdy dowody zgromadzone w sprawie w postaci zeznań świadków, wyjaśnień oskarżonych, jak i również dowody z dokumentów nie potwierdzają sprawstwa i winy oskarżonego; a w konsekwencji</p> <p>b) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść , a polegający na uznaniu, iż K. W. w dniu 21 grudnia 2019 r. i 30 grudnia 2019 r. podał się za wynajmującego mieszkanie w Z. na portalu (...) działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą i w konsekwencji doprowadził B. B. oraz A. D. do niekorzystnego</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>rozporządzenia mieniem własnym, poprzez wprowadzenie ich w błąd co do zamiaru i możliwości realizacji umowy wynajmu mieszkania w Z. podczas gdy prawidłowa analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności analiza wyjaśnień oskarżonego oraz zeznań pokrzywdzonych prowadzi do ustalenia, iż oskarżonemu nie można przypisać sprawstwa zarzucanych mu czynów.</p>	
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Podniesione w apelacji zarzuty nie są zasadne. Wbrew stanowisku obrońcy Sąd Rejonowy dokonał oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego w sposób zgodny z treścią art. 7 kpk i wyprowadził z niej poprawne wnioski, choć materiał ów wymagał uzupełnienia w toku postępowania odwoławczego. Trafnie Sąd Rejonowy powołał się na wyjaśnienia P. G., która stwierdziła (k.508-509), że w inkryminowanym okresie pozostawała ona z K. W. w faktycznym pożyciu, oskarżony zaś o objętym aktem oskarżenia procederze wiedział, uczestniczył w nim, wypłacał z bankomatu pochodzące z oszustw pieniądze i współkorzystał ze wspólnego aparatu telefonicznego. Uzupełnienie wymagało jednak ustalenie, na czym konkretnie polegało „uczestnictwo” oskarżonego w zakresie zarzucanych mu oszustw i w tym zakresie P. G. swoje poprzednie, podtrzymane jako prawdziwe wyjaśnienia uzupełniła. Zeznała, że prócz wiedzy o procederze i wypłacaniu pochodzących z przestępstw pieniędzy K. W.</p>		

omawiał z nią tę działalność i traktował aktywność partnerki w tym zakresie jak własną. Autorka apelacji wywiodła, że interes P. G. w bezzasadnym pomawianiu oskarżonego sprowadzał się do zakończenia ich związku, jednak w toku postępowania dowodowego nie zostało ustalone, by jakkolwiek faktyczny konflikt pomiędzy tymi osobami rzeczywiście miał miejsce. Oznacza to, że wymieniona nie miała powodu do niezgodnego z prawdą obciążania K. W. ani jako współoskarżona, ani po uprawomocnieniu się wydanego w jej sprawie wyroku- jako świadek. Nie sposób nie dostrzec, że zaprzeczyła ona (k.696), by oskarżony prowadził z pokrzywdzonymi rozmowy (choć wiedzy pewnej w tym zakresie nie miała), umieszczał w sieci ogłoszenia lub prowadził w tym zakresie korespondencję elektroniczną. Bez wątplenia tej treści relacja jest dla K. W. korzystna, bo przecież umniejsza jego rolę podczas dokonywania zarzucanych mu przestępstw. Gdyby istotnie pomiędzy osobami tymi istniał konflikt, to P. G. nie byłaby zainteresowana w takim umniejszaniu roli oskarżonego. Co istotne, twierdzenia P. G. dotyczące udziału K. W. w popełnianiu zarzucanych mu przestępstw korelują z pozostałymi dowodami. Z twierdzeń M. M. wynika bowiem, że swój rachunek bankowy udostępniła ona zarówno P. G., jak i K. W., który dopytywał jej, czy wpłynęły nań pieniądze a dwukrotnie środki z tego rachunku oskarżony wypłacał. Wprawdzie na rozprawie głównej podała ona, że chodziło o środki przeznaczone dla ojca oskarżonego, lecz sam K. W. zaprzeczył, by jakiegokolwiek pieniądze z tegoż rachunku wypłacał. Gdyby istotnie, jak w kolejnych wyjaśnieniach

podawała M. M., środki te istotnie pochodziły z prowadzonej przez ojca oskarżonego działalności, to K. W. nie miałby powodu do zatajania tej okoliczności. Z kolei gdyby, jak wyjaśnił oskarżony, w ogóle żadnych pieniędzy z rachunku M. M. nie wypłacał, to ta ostatnia nie miałaby powodu relacjonować tejże okoliczności przeciwnie wskazując przy tym, że szło o pieniądze ojca oskarżonego. Spostrzec należy, że twierdzenia obu wymienionych wyżej kobiet korelują ze sobą w zakresie wypłacania przez oskarżonego pieniędzy, pochodzących z oszustw. Sam oskarżony potwierdził z kolei, że P. G. miała dostęp do jego konta na portalu (...)za jego zgodą, lecz nie miał on wiedzy w jaki sposób dostęp ów jest wykorzystywany. Ta ostatnia okoliczność jest sprzeczna z pierwotną relacją M. M. i konsekwentnymi twierdzeniami P. G. w świetle których oskarżony o procederze wiedział. Co istotne, wizerunek oskarżonego widnieje na portalu (...)w profilu, jaki został wykorzystany do oszustwa na szkodę innej osoby (k.526-527) z czego wynika, że K. W. profil ten istotnie P. G. udostępnił. Zważyć przy tym należy, że ten sam, należący do M. M. rachunek bankowy, do jakiego nie ustanowiono żadnego pełnomocnika wykorzystany został do dokonania podobnych oszustw, za które K. W. i P. G. zostali już w innych postępowaniach prawomocnie skazani (k.381,382). Okoliczność ta, choć rzecz jasna sprawstwa oskarżonego na gruncie przedmiotowej sprawy nie przesądza, stanowi jednak istotną w tej materii poszlakę, podobnie jak i zeznania B. B.. Pokrzywdzony ten zeznał bowiem, że w przedmiocie wynajęcia mieszkania rozmawiał telefonicznie

z mężczyzną. Ani M. M., ani P. G. nie twierdziły, by w prowadzony proceder zaangażowany był inny, niż oskarżony mężczyzna, co w ocenie Sądu także jest poszlaką, wskazującą na sprawstwo K. W.. Numer telefonu z kolei, wykorzystany do dokonania oszustw na szkodę A. D. zarejestrowany był na N. G. która podała (k.236), że przekazała go P. G.. Z twierdzeń tej ostatniej wynika, że korzystał z niego także oskarżony, który innego telefonu nie posiadał. Gdyby nie jego wykorzystywanie do dokonywania oszustw, to w ocenie Sądu nic nie stało na przeszkodzie, by tak oskarżony, jak i jego ówczesna partnerka korzystali z numerów telefonicznych, zarejestrowanych na siebie. Faktem jest, że tak K. W., jak i świadkowie A. P. i Ł. C. podali, że oskarżony w 2019 r. pracował na terenie Niemiec. Nie negując tej okoliczności podnieść należy, że charakter zarzucanych czynów nie wyklucza, ażeby oskarżony dokonywał ich spoza granic kraju. Jeśli zważyć, że sam K. W. przyznał, iż podczas weekendów przyjeżdżał do kraju, zaś z twierdzeń M. M. wynika, że miał z nią bezpośredni kontakt to oczywistym jest, że ewentualna praca poza granicami kraju nie jest czynnikiem wykluczającym sprawstwo oskarżonego. Z dołączonych do akt sprawy prawomocnych wyroków wynika nadto, że przestępczą działalność o takim samym charakterze oskarżony wykonywał w marcu, lipcu, sierpniu i grudniu 2019r. co dowodnie wskazuje na poprawność przedstawionej tezy. Konkludując stwierdzić zatem należy, że K. W. nie tylko obejmował swoją wiedzą i aprobatą całokształt opisanych w zarzutach działań, ale także aktywnie w działaniach tych uczestniczył

poprzez udostępnienie portalu (...), uzgadnianie podejmowanych działań, podejmowanie i wspólne z P. G. wydatkowanie pochodzących z oszustw pieniędzy. Dokonując takich ustaleń Sąd Rejonowy ustrzegł się zatem błędu w ustaleniach faktycznych i prawidłowo zakwalifikował oba zarzucone oskarżonemu czyny jako oszustwa, popełnione wspólnie i w porozumieniu z inną osobą. Konstrukcja współdziałania przestępnego oznacza bowiem, że każdy z współdziałających osób odpowiada za całość popełnionego przestępstwa, niezależnie od tego jakie konkretne czynności wykonywał, o ile da się wykazać, że obejmował je swoją świadomością, akceptował je, a działania pozostałych współsprawców traktował jako udział w swoim czynie. Obiektywnym elementem tej konstrukcji jest to, że popełnione przestępstwo stanowi wynik czynności przedsięwziętych przez współsprawców w ramach dokonanego przez nich podziału ról w przestępnej akcji. Elementem subiektywnym jest natomiast porozumienie, oznaczające nie tylko wzajemne uzgodnienie przez wszystkich współsprawców woli popełnienia przestępstwa, lecz także świadome współdziałanie, co najmniej dwóch osób w akcji przestępnej. Porozumienie to jest tym czynnikiem podmiotowym, który łączy w jedną całość wzajemnie dopełniające się przestępne działania co najmniej dwóch osób, co w konsekwencji pozwala przypisać każdej z nich również i tę czynność sprawczą, która przedsięwzięła inna osoba współdziałająca świadomie w popełnieniu przestępstwa. Na gruncie przedmiotowej sprawy oba

opisane elementy z podanych wyżej przyczyn w ocenie Sądu miały miejsce, trafnie zatem Sąd Rejonowy przypisał oskarżonemu sprawstwo obu zarzuconych przestępstw.	
Wniosek	
zmiana zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanych mu czynów	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Podniesione w apelacji zarzuty nie okazały się zasadne a co za tym idzie również zawarty w niej, korelujący z zarzutami wniosek zasadny nie jest.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zaskarżony wyrok został utrzymany w mocy w całości.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	

<p>Wyrok Sądu I instancji jest wolny od uchybień, opisanych w apelacji i nie zawiera on również uchybień, o jakich mowa w art. 439 kpk i art. 440 kpk. Wymierzona K. W. kara nie razi surowością. Oskarżony był w przeszłości wielokrotnie karany za różnorakie przestępstwa przeciwko mieniu co oznacza, że jest on sprawcą niepoprawnym, wymagającym resocjalizacji w warunkach penitencjarnych. Jego premedytacja i upór w działaniu to kolejne okoliczności, jakie wskazują na potrzebę zaostrzenia wymiaru kary. Wprawdzie wyrządzone szkody i odpowiadające im odniesione przez sprawcę korzyści majątkowe były niewielkie i zostały przez inną, niż oskarżony osobę wyrównane, lecz zwrócić należy uwagę na niematerialny aspekt wyrządzonych pokrzywdzonym dolegliwości. Wszak działania K. W. zniweczyły co najmniej w części zaplanowane przez B. B. i A. D. wyjazdy urlopowe. Trudno w tej sytuacji doszukiwać się okoliczności o charakterze łagodzącym, jakie umożliwiłyby mniej surowe potraktowanie przestępczej działalności oskarżonego, jako i że pełniona przezeń rolę nie sposób traktować jako znacząco mniejszą, aniżeli rola współdziałającej osoby.</p>	
<p>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>	

<p>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</p>		
<p>1.1.</p>		<p># art. 439 k.p.k.</p>
<p>Zwięźle o powodach uchylenia</p>		

2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II	O kosztach nieopłaconej obrony oskarżonej z urzędu za postępowanie odwoławcze orzeczono na podstawie art. 29 Prawa o adwokaturze (Dz.U.2019.1513 t.j.) i § 4 ust. 1 i 3, § 17 ust. 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. 2019, poz. 18 t.j.), z uwzględnieniem rozstrzygnięcia TK	

	z dnia 20 grudnia 2022 r. w sprawie sygn. akt SK 78/21.	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
III	Podstawę rozstrzygnięcia o kosztach procesu za postępowanie odwoławcze stanowi przepis art. 636 § 1 k.p.k. Sąd nie stwierdził podstaw faktycznych, uzasadniających odstąpienie od obciążania oskarżonego tymi należnościami.

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja			
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana